EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

PROZATÍMNÍ ZNĚNÍ
2004/0817(CNS)

9. 3. 2005

*

NÁVRH ZPRÁVY

o podnětu Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska za účelem přijetí rozhodnutí Rady o ochraně eura proti padělání určením Europolu jako ústředny pro boj proti padělání eura
(14811/2004 - C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodajka: Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Vysvětlivky k označení legislativních postupů

*	Postup konzultace *většina odevzdaných hlasů*
**I	Postup spolupráce (první čtení) *většina odevzdaných hlasů*
**II	Postup spolupráce (druhé čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje* *většina hlasů poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu společného postoje*
***	Postup souhlasu *většina hlasů poslanců Parlamentu s výjimkou případů uvedených v článcích 105, 107, 161 a 300 Smlouvy o ES a článku 7 Smlouvy o EU*
***I	Postup spolurozhodování (první čtení) *většina odevzdaných hlasů*
***II	Postup spolurozhodování (druhé čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje* *většina hlasů poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu společného postoje*
***III	Postup spolurozhodování (třetí čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného návrhu*

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém Komisí.)

Pozměňovací návrhy k legislativnímu textu

V pozměňovacích návrzích Parlamentu je pozměněný text zvýrazněn tučnou kurzívou. Zvýraznění normální kurzívou označuje části legislativního textu, u nichž je navržena oprava, a má sloužit k usnadnění vypracování konečného znění (např. zjevné chyby nebo vynechání textu v některé jazykové verzi). Tyto navržené opravy podléhají dohodě příslušných oddělení.

OBSAH

Strana

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 5

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS 15

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o podnětu Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska za účelem přijetí rozhodnutí Rady o ochraně eura proti padělání určením Europolu jako ústředny pro boj proti padělání eura
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

(Postup konzultace)

Evropský parlament,

– s ohledem na podnět Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (14811/2004)[1],

– s ohledem na čl. 30 odst. 1 písm. c) a čl. 34 odst. 2 písm. c) Smlouvy o EU,

– s ohledem na čl. 39 odst. 1 Smlouvy o EU, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C6-0221/2004),

– s ohledem na článek 93 a článek 51 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Hospodářského a měnového výboru (A6-0000/2005),

1. schvaluje pozměněný podnět Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska;

2. vyzývá Radu, aby odpovídajícím způsobem změnila návrh podnětu;

3. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;

4. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit pozměněný podnět Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska;

5. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu, Radě, Komisi a také vládám Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska.

Znění navržené Spolkovou republikou	Pozměňovací návrhy Parlamentu

[1] Dosud nezveřejněn v Úředním věstníku.

Německo, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska

Pozměňovací návrh 1
Bod odůvodnění 1

(1) Jako zákonná měna dvanácti členských států získávalo postupně euro na světovém ***významu,*** a proto ***se stalo*** cílem mezinárodních padělatelských organizací.	(1) Jako zákonná měna dvanácti členských států získávalo euro ***mimořádný*** světový ***význam,*** a proto j***e jeho padělání*** hlavním cílem zájmu ***národních*** a mezinárodních ***zločineckých*** organizací, ***které působí jak na území Evropské unie, tak i mimo její území***.

Odůvodnění

Se ha clarificado y precisado el texto.

Pozměňovací návrh 2
Bod odůvodnění 2

(2) Euro se stalo také cílem padělatelů z třetích zemí.	***vypouští se***

Odůvodnění

Este considerando debe omitirse porque su contenido queda englobado en el del considerando primero, tanto en su redacción original como en la redacción propuesta por la enmienda.

Pozměňovací návrh 3
Bod odůvodnění 3a (nový)

	(3a) Členské státy nemohou samy zaručit adekvátní ochranu eura, neboť bankovky a mince eura obíhají i mimo území členských států začleněných do měnové unie.

Odůvodnění

Es obvio que la protección adecuada del euro, que es la moneda legal de 12 Estados miembros de la UE, no puede alcanzarse si esta protección se realiza de forma individual.

Pozměňovací návrh 4
Bod odůvodnění 3b (nový)

	(3b) Je nutné rozšířit také vzájemnou spolupráci mezi členskými státy a s Europolem, aby se posílil systém ochrany eura mimo území Evropské unie.

Odůvodnění

Para proteger al euro de la falsificación fuera del territorio de la Unión Europea, es imprescindible una cooperación estrecha de todos sus Estados miembros y Europol.

Pozměňovací návrh 5
Bod odůvodnění 4

(4) Úmluvu o potírání penězokazectví, sjednanou dne 20. dubna 1929 v Ženevě (dále jen "Ženevská úmluva"), ***je nutno za současných podmínek evropské integrace*** uplatňovat mnohem účinněji.	(4) ***Mezinárodní*** úmluvu o potírání penězokazectví, sjednanou dne 20. dubna 1929 v Ženevě (dále jen "Ženevská úmluva") ***a její dodatkový protokol, je nutno*** uplatňovat mnohem účinněji, ***aby byla zaručena globální, účinná a homogenní ochrana eura.***

Odůvodnění

La denominación correcta del Convenio exige la inclusión del término "internacional". Asimismo se debe mencionar su "Protocolo adicional" ya que es parte integrante del mismo Convenio.

Por otro lado, las medidas necesarias para la protección del euro contra las actividades ilegales que puedan perjudicarlo deben adoptarse y aplicarse siempre, sea cual sea el estado de la integración europea.

Pozměňovací návrh 6
Bod odůvodnění 5

(5) Třetí země potřebují kontaktní centrum pro veškeré informace týkající se	(5) Třetí země potřebují kontaktní centrum pro veškeré informace týkající se

padělaných eur, a je nutné všechny tyto informace shromažďovat v Europolu k jejich analýze.	padělaných eur, a je nutné všechny tyto informace shromažďovat ***souběžně a v úzké spolupráci s národními centrálními úřady členských států Evropské unie*** v Europolu k jejich analýze.

Odůvodnění

Es necesariol que los países terceros cuenten con un punto centralizado de contacto. Sin embargo, las competencias y los mecanismos de transmisión de información que el Convenio de creación de Europol y los subsiguientes Protocolos que lo han reformado no pueden garantizar, en su estado actual de desarrollo, una protección real y efectiva del euro.

Hay que recordar que Europol, hasta que no entre en vigor el Protocolo adoptado en noviembre de 2003, en el que se prevé la posibilidad de contactos directos entre los servicios competentes designados y Europol y en el que se contempla que Europol actúe como punto de contacto de la Unión Europea en sus contactos con terceros países y organizaciones para la represión de la falsificación del euro, no puede establecer un contacto directo con los Estados miembros, sino a través de las oficinas de enlace de todos y cada uno de los Estados miembros. Esta transmisión "escalonada" de la información ralentizaría la puesta en marcha de los mecanismos tendentes a evitar la puesta en circulación y la intercepción de euros falsificados. Ver también la justificación de la enmienda 8 al considerando 7.

Pozměňovací návrh 7
Bod odůvodnění 6

(6) Podle nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání, považuje Rada za užitečné, aby se všechny členské státy staly smluvními stranami Ženevské úmluvy a zřídily centrální úřady v souladu s článkem 12 této úmluvy.	(6) ***Podle rámcového rozhodnutí Rady ze dne 29. května 2000 o posílení ochrany proti padělání měny pomocí trestních a jiných sankcí za účelem zavedení eura[1] a*** podle nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání, považuje Rada za užitečné, aby se všechny členské státy staly smluvními stranami Ženevské úmluvy a zřídily centrální úřady v souladu s článkem 12 této úmluvy.
	[1] Úř. věst. L 140, 14.6.2000, s. 1

Odůvodnění

La obligación para los Estados miembros que aún no lo hubieran hecho de adherirse al Convenio de Ginebra de 1929 ya había sido establecida por el artículo 2 de la Decisión-marco de 29 mayo de 2000, en vigor para los 25 Estados miembors de la UE. Actualmente, y

para efectos puramente informativos, Malta y Eslovenia son los únicos estados miembros que aún no han ratificado el Convenio de Ginebra.

Pozměňovací návrh 8
Bod odůvodnění 7

(7) Rada považuje za vhodné určit Europol ústřednou pro boj proti padělání eura v souladu s článkem 12 Ženevské úmluvy,	(7) Rada považuje za vhodné určit Europol ústřednou pro boj proti padělání eura, přičemž tuto ***činnost bude vykonávat v úzké spolupráci s národními centrálními úřady členských států*** v souladu s článkem 12 Ženevské úmluvy,

Odůvodnění

Otro grave inconveniente deriva de la circunstancia de que Europol solamente puede transmitir información que contenga datos personales a aquellos países u organismos terceros con los que previamente haya establecido un acuerdo a tal efecto (ver Acto del Consejo, de 12 de marzo de 1999, por el que se fijan las normas para la transmisión por Europol de datos personales a Estados y organismos terceros (DO C 88 de 30.3.1999, p. 1) y Acto del Consejo, de 28 de febrero de 2002, que modifica el Acto del Consejo de 12 de marzo de 1999[1]. Por lo tanto esta limitación entorpecería gravemente las funciones de recogida e intercambio de información que, como oficina central de la UE, se pretende otorgar a Europol.

En definitiva, mientras Europol funcione con las limitaciones con que actualmente lo hace, es imprescindible que sus funciones como ofiicna central de la UE para la lucha contra la falsificación del euro sea ejercida en estrecha colaboración con las oficinas centrales de los Estados miembros. Sólo así se lograría el objetivo último de la propuesta: una eficaz protección de la moneda única. Ver la justificación a la enmienda 6 al considerando 5.

Pozměňovací návrh 9
Článek 1, odstavec 1

1. Pokud se týká členských států, ***které jsou smluvními stranami Ženevské úmluvy, jmenovitě Německa, Rakouska, Belgie, České republiky, Dánska, Španělska, Finska, Francie, Řecka, Maďarska, Irska, Itálie, Lucemburska, Nizozemí, Polska, Portugalska, Spojeného království a Švédska,*** bude Europol jednat v souladu s Prohlášením, které je součástí dodatku (dále jen „Prohlášení"), jako	1. Pokud se týká všech členských států, bude Europol jednat v souladu s Prohlášením, které je součástí dodatku (dále jen „Prohlášení"), jako ústředna ***Evropské unie*** na ***ochranu eura*** proti jeho padělání ve smyslu první věty článku 12 Ženevské úmluvy ***souběžně a v úzké spolupráci s národními centrálními úřady členských států.*** Pokud se týká padělání všech ostatních měn a úkolů ústředny,

[1]

ústředna ***pro boj*** proti padělání ***eura*** ve smyslu první věty článku 12 Ženevské úmluvy. Pokud se týká padělání všech ostatních měn a úkolů ústředny, které podle Prohlášení nepřísluší Europolu, zůstávají v platnosti současné kompetence národních centrálních úřadů.

které podle Prohlášení ***přísluší*** a nepřísluší Europolu, zůstávají v platnosti současné kompetence národních centrálních úřadů.

Odůvodnění

La obligación de nombrar una autoridad central a los efectos del Convenio de Ginebra vincula ya a todos los Estados miembros excepto a Malta y Eslovenia que, sin embargo, sí se encuentran vinculados por el acervo comunitario en el que se incluye la obligación de adherirse al mencionado Convenio (ver enmienda 7 al considerando 6). Por ello, y a la espera de una ratificación formal por los países mencionados, ya se puede señalar que Europol actuará para toda la Unión Europea como autoridad central a efectos de la falsificación del euro (con todas las salvedades mencionadas en las justificaciones de la enmienda 6 al considerando 5 y de la enmienda 8 al considerando 7.

Pozměňovací návrh 10
Článek 1, odstavec 2

2. Členské státy, které dosud nejsou smluvními stranami Ženevské úmluvy, jmenovitě Kypr, Slovensko, Slovinsko, Estonsko, Lotyšsko, Litva a Malta, se k této úmluvě připojí. V okamžiku jejich připojení k Ženenvské úmluvě určí Europol v souladu s Prohlášením ústřednou pro boj proti padělání eura v souladu s první větou článku 12 Ženevské úmluvy.

vypouští se

Odůvodnění

Ver la justificación de la enmienda 9 al artículo 1, apartado 1.

Pozměňovací návrh 11
Článek 2, odstavec 1

1. Vlády členských států, ***které jsou smluvními stranami Ženevské úmluvy*** vydají Prohlášení a pověří představitele

1. Vlády členských států vydají Prohlášení a pověří představitele Spolkové republiky Německo, aby Prohlášení doručil na

Spolkové republiky Německo, aby Prohlášení doručil na generální sekretariát Spojených národů.	generální sekretariát Spojených národů.

Odůvodnění

Ver la justificación de la enmienda 9 al artículo 1, apartado 1.

Pozměňovací návrh 12
Článek 2, odstavec 2

2. Vlády členských států, které dosud nejsou smluvními stranami Ženevské úmluvy, vydají, v případě přistoupení, bez průtahů Prohlášení a pověří představitele Spolkové republiky Německo, aby Prohlášení doručil na generální sekretariát Spojených národů.	***vypouští se***

Odůvodnění

Ver la justificación de la enmienda 9 al artículo 1, apartado 1..

Pozměňovací návrh 13
Dodatek, první úvodní věta

..., členský stát Evropské unie pověřil Evropský policejní úřad (dále jen „Europol“), aby ***bojoval*** proti padělání eura.	..., členský stát Evropské unie pověřil Evropský policejní úřad (dále jen „Europol"), aby ***působil jako ústředna Evropské unie pro boj*** proti padělání ***eura ve smyslu Ženevské úmluvy, přičemž tuto činnost bude vykonávat souběžně a v úzké spolupráci s národními centrálními úřady členských států***.

Odůvodnění

Ver las justificaciones de la enmienda 6 al considerando 5 y de la enmienda 8 al considerando 7.

Pozměňovací návrh 14
Dodatek, bod 1.1.

1.1. Europol bude v souladu s Úmluvou o Europolu shromažďovat a zpracovávat veškeré informace, které by mohly usnadnit vyšetřování, prevenci a boj proti padělání eura ***a bude předávat tyto informace bez průtahů národním centrálním úřadům členských států EU.***	1.1. Europol bude ***v úzké spolupráci s národními centrálními úřady členských států*** a v souladu s Úmluvou o Europolu shromažďovat a zpracovávat veškeré informace, které by mohly usnadnit vyšetřování, ochranu a boj proti padělání eura.

Odůvodnění

En coherencia con lo mantenido a lo largo del informe, la justificación de la necesidad de que Europol actúe como autoridad central de forma paralela a las oficinas centrales nacionales se deriva principalmente de las importantes limitaciones derivadas del marco jurídico actual de Europol: no puede transmitir información directamente ni a los Estados miembros sino a través de las oficinas nacionales de enlace de cada Estado Miembro- lo que dificulta y ralentiza el suministro de información- ni puede transmitir información que contenga datos personales a los Estados u Organismos terceros si previamente no ha concluido con ellos un acuerdo a tal efecto, tal como dispone el Acto del Consejo de 12 de marzo de 1999 (DO C 88 de 30.3.1999, pág. 1).

Es posible que en un futuro estos problemas se resuelvan, pero hoy día son un obstáculo insalvable si se quiere garantizar una protección adecuada del euro contra la falsificación. Por ello, es imprescindible que la información se suministre simultáneamente tanto a Europol como al Estado miembro de la Unión al que pueda afectar directamente, y al que corresponde realizar la actividad operacional que requiera el caso.

Pozměňovací návrh 15
Dodatek, bod 1.5., úvodní věta

1.5 .Vyjma případů týkajících se čistě místních zájmů bude Europol, pokud to bude považovat za užitečné, informovat centrální úřady třetích zemí:	1.5. Vyjma případů týkajících se čistě místních zájmů bude Europol, pokud to bude považovat za užitečné, informovat centrální úřady třetích zemí, ***s ohledem na výhrady uvedené v Aktu Rady ze dne 12. března 1999, který stanoví normy pro převod osobních údajů z Europolu státům a orgánům třetích zemí[1]:***
	[1] Úř. věst. C 88, 30.3.1999, s. 1

Odůvodnění

Tal y como se ha explicado a lo largo del informe, el Acto del Consejo mencionado en la

enmienda circunscribe el envío de información que contenga datos personales por parte de Europol a un país tercero u organismo internacional al marco de un Acuerdo suscrito entre ambas partes. Por lo tanto, esta salvedad debe tenerse en cuenta a la hora de prever un envío de información. En caso de inexistencia de Acuerdo, el envío deberá hacerse a través de las oficinas centrales nacionales.

Pozměňovací návrh 16
Dodatek, bod 1.7.

1.7. Pokud v souladu s Úmluvou o Europolu nebude Europol moci vykonávat poslání stanovená v bodech 1.1 až 1.6, zachovají si národní centrální úřady členských států své kompetence.	***vypouští se***

Odůvodnění

Ver las justificaciones de la enmienda 6 al considerando 5, de la enmienda 8 al considerando 7 y de la enmienda 14 al punto 1.1 del Anexo.

Por coherencia con las enmiendas propuestas, se parte de la premisa de que, el estado actual de desarrollo de Europol no permite el ejercicio de las funciones que se le pretenden encomendar.

Pozměňovací návrh 17
Dodatek, bod 1a (nový)

	1a) Kompetence přidělené Europolu k ochraně eura proti jeho padělání v rámci Ženevské úmluvy budou vykonávány souběžne a v úzké spolupráci s národními centrálními úřady členských států Evropské unie.

Odůvodnění

Ver las justificaciones de la enmienda 6 al considerando 5, de la enmienda 8 al considerando 7 y de la enmienda 14 al punto 1.1 del Anexo.

Pozměňovací návrh 18
Dodatek, bod 2

2. Pokud se týká padělání všech ostatních měn a ***úkolů centrálních úřadů, které v souladu s bodem 1 tohoto Prohlášení***	2. Pokud se týká ***ochranných opatření proti*** padělání všech ostatních měn, zůstávají v platnosti kompetence národních

nepřísluší Europolu, zůstávají v platnosti kompetence národních centrálních úřadů.

centrálních úřadů.

Odůvodnění

Esta enmienda se propone en coherencia con las anteriores.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Introducción

Aún antes de su puesta en circulación el 1 de enero de 2002, el euro ha sido objeto de importantes medidas de protección por parte de la Unión Europea, medidas con las que se pretendía evitar que los grandes niveles de falsificación que se llegaron a detectar de las monedas nacionales individualmente consideradas afectasen también a la moneda única. Un hecho es indiscutible: los Estados miembros no pueden luchar solos contra este fenómeno. La criminalidad organizada dedicada a la falsificación de moneda alcanza hoy día un alto grado de sofisticación y se beneficia tanto de la inexistencia de fronteras interiores en la Unión Europea como de la falta de recursos técnicos y operativos en algunos de los Estados miembros (no olvidemos que también se detectan altos niveles de falsificación en aquellos países de la Unión Europea que aún no son miembros de la zona euro).Teniendo en cuenta estas circunstancias, la Unión Europea se ha centrado en la adopción de medidas principalmente relativas a la protección del euro a través de un marco legal adecuado con vistas a criminalizar su falsificación, al establecimiento de órganos de centralización de información o a la fijación de medidas que faciliten la cooperación entre los diversos actores implicados en la lucha contra el fraude.

Aún así, a día de hoy, el problema no deja de ser menor. En efecto, y de acuerdo con los datos recogidos por el *Sistema de Control de Falsificaciones* -sistema de almacenamiento de datos sobre las falsificaciones de euros en el que se contiene información técnica, estadística y geográfica y al que tienen acceso los bancos centrales y las autoridades competentes- dentro del Banco Central Europeo, en 2004, fueron retirados de la circulación billetes de euro por un valor de **€ 44.801.510**. Pero no todos son datos negativos, ya que la realidad demuestra que las medidas de lucha contra la falsificación están dando frutos: de 2003 a 2004, el total de operaciones en las que se incautaron euros falsos incrementó en un 20% y la falsificación de los billetes de €50 y €100 disminuyeron en un 5% y 38 % respectivamente. Sin embargo, y a pesar de estos datos positivos, el euro sigue sufriendo de elevados índices de falsificación.

Presentación de la propuesta

La propuesta es una iniciativa de la República Federal de Alemania, el Reino de España, la República francesa, la República italiana y el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte con la que se pretende designar a Europol como oficina central de la Unión Europea para la lucha contra la falsificación del euro en el sentido de los artículos 12 y siguientes de la Convención Internacional para la represión de la falsificación de moneda firmada en Ginebra en 1929. En virtud de este Convenio Internacional, los Estados partes en el mismo deben nombrar una oficina que centralice, en cada país, todas las informaciones tendentes a facilitar la investigación, la prevención y la represión de la falsificación de moneda. Con vistas a unificar y hacer más visible la acción de la Unión Europea en este ámbito, los Estados miembros han decidido designar a Europol como oficina central de la Unión Europea a efectos de la falsificación del euro. En lo que respecta a las oficinas centrales nacionales, éstas seguirán manteniendo sus competencias en lo que a las falsificaciones del resto de las monedas se refiere.

Comentario de las enmiendas

El marco jurídico actual en el que se enmarcan las funciones llevadas a cabo por Europol (el Convenio Europol y sus protocolos de modificación) ha sido clave a la hora de orientar las enmiendas propuestas al proyecto de Decisión del Consejo. Se trata, a mi juicio, de una propuesta ambiciosa pero poco realista, ya que no tiene en cuenta las limitaciones con las que se tendría que enfrentar Europol para llevar a cabo las funciones que se le pretenden encomendar.

En primer lugar, las autoridades competentes en los Estados miembros que tengan informaciones sobre la falsificación del euro (ya sean, por ejemplo, informaciones sobre imprentas en las que sean elaborados euros falsos o datos sobre la circulación de dicho material dentro de la Unión), no podrán suministrarlas directamente a Europol ya que el intercambio de información de éste con los Estados miembros se hace a través de las unidades nacionales de enlace. Esta realidad, y aún más si tenemos en cuenta las especificidades de la falsificación de moneda, hace que un intercambio de información que no es directo -entorpeciendo el intercambio de la información y que podría redundar en una mayor desprotección del euro- sea inviable. Y esto es precisamente lo que se señala y se pretende evitar en el proyecto de informe.

Por otro lado, Europol tiene importantes limitaciones a la hora de establecer un contacto directo con los países terceros u otros organismos internacionales. En efecto, el artículo 2 del Acto del Consejo de 1999 especifica que, en caso de informaciones que contengan datos personales, la transmisión de información entre Europol y un tercer Estado u organismo debe hacerse en el marco de un Acuerdo entre ambas partes. En los casos de no existencia de este acuerdo la transmisión de información sería, pues, imposible.

Los dos puntos señalados constituyen, pues, graves y determinantes cortapisas a la hora de que Europol pueda desempeñar de una manera efectiva y satisfactoria las funciones de oficina central de la UE a los efectos de la falsificación del euro. Por este motivo, el ponente considera que, para alcanzar el objetivo último de la propuesta, esto es, una correcta protección del euro frente a la falsificación, las competencias de las oficinas centrales nacionales existentes actualmente deben mantenerse en lo que a la protección del euro se refiere. Con ello, y estableciendo un mecanismo de cooperación estrecha y de intercambio de información entre dichas oficinas y Europol, todos los órganos y autoridades implicadas en la protección de la moneda única contarán con las armas más eficaces para hacer frente a la falsificación.

Conclusión

Europol está regulado por un Convenio que data de 1995 y que ha sido objeto de sucesivas reformas desde que entró en vigor, reformas que han tenido principalmente como objeto la ampliación de las competencias encomendadas a Europol. Sin embargo, nada se ha hecho aún para modificar su marco jurídico, y ello a pesar de las sucesivas demandas del Parlamento Europeo[1] que ha destacado que, para que Europol se convierta verdaderamente en un

[1] Véase su Recomendación, de 30 de mayo de 2002, sobre el desarrollo futuro de Europol y su integración de

instrumento eficaz de lucha contra el crimen organizado en la Unión Europea, se deben corregir las siguientes limitaciones:

- Europol actúa aún en el ámbito de la mera cooperación intergubernamental, y ello a pesar de que cada vez se le otorgan un mayor número de competencias.
- Las decisiones sobre Europol siguen siendo adoptadas por el Consejo por unanimidad.
- El Parlamento Europeo no puede ejercer un verdadero control democrático sobre Europol.
- El procedimiento actual de modificación del Convenio es excesivamente largo y laborioso y exige la ratificación por todos los Estados miembros. Por otra parte, su eventual sustitución por una Decisión del Consejo presenta la dificultad de alcanzar el acuerdo político necesario. Ambas opciones son, por lo tanto, verdaderamente inadecuadas.

Por todo ello, el Parlamento Europeo ha demandado sucesivamente la conversión de Europol en un verdadero **órgano comunitario**, dotado con presupuesto propio y sujeto al control democrático del Parlamento Europeo y del Tribunal de Justicia.

La falta de adecuación del marco jurídico de Europol vuelve a verse reflejado en la propuesta objeto de este informe: Europol no cuenta ni con los medios jurídicos ni operativos ni presupuestarios para luchar eficazmente contra la falsificación del euro.

1. En primer lugar, y como ya ha sido manifestado por el ponente, el marco legal de Europol es el primero de los impedimentos con los que cuenta la Oficina Europea de Policía.
2. En segundo lugar, Europol no cuenta con funciones operativas de ninguna clase, funciones que especialmente en el ámbito de la falsificación de moneda podría conducirnos a resultados efectivos determinantes.
3. En tercer lugar, Europol no tiene un presupuesto propio para llevar a cabo acciones de apoyo operativo en los Estados miembros dentro y fuera de la zona euro en los que se lleven a cabo acciones o investigaciones de represión de la falsificación del euro.

En definitiva, la designación de Europol como oficina central de los Estados miembros para la lucha contra la falsificación del euro debe verse acompañada de una base legal y presupuestaria. Sólo así podrá contar la Unión Europea con un instrumento adecuado y eficaz en la lucha contra el fraude de la moneda única.

---

pleno derecho en el sistema internacional de la UE (DO C 187 E de 7.8.2003, p. 144) y su Recomendación, de 10 de abril de 2003, sobre la evolución futura de Europol (DO C 64 E de 12.3.2004, p. 588).